

Rozdział 2

TOŻSAMOŚĆ CYFROWA A WIELKI RESET

Paweł Fajgielski

Wstęp

Jednym z zagadnień powiązanych z Wielkim Resetem jest globalna tożsamość cyfrowa, której przygotowywane wdrożenie może radykalnie podnieść poziom kontroli, a zarazem ograniczyć obszar ludzkiej wolności. Może stać się to tym bardziej dotkliwym, im ściślej cyfrowa tożsamość zostanie powiązana z systemami cyfrowych płatności i cyfrowej oceny zachowań. Przedmiotem niniejszego opracowania jest ukazanie przejawów wdrażania tożsamości cyfrowej w ramach Wielkiego Resetu. W rozdziale wyjaśnione zostanie pojęcie tożsamości cyfrowej, które może być różnie rozumiane. Następnie przedstawione zostaną przykłady wprowadzania tożsamości cyfrowej w ramach projektu ID2020, łączenia tożsamości cyfrowej ze szczepieniami oraz cyfrowego identyfikatora zdrowotnego. W końcowej części rozdziału wskazane zostaną obawy związane z wdrażaniem tożsamości cyfrowej oraz przykład reakcji społecznej w postaci sprzeciwu wobec wprowadzania tego rodzaju rozwiązań.

1. Tradycyjne sposoby weryfikacji tożsamości a tożsamość cyfrowa

Możliwość jednoznacznej identyfikacji osób fizycznych i weryfikacji ich tożsamości stanowi jeden z warunków prawidłowego współdziałania ludzi w społeczeństwie. Ustalenie kim jest dana osoba (identyfikacja) i sprawdzenie, czy rzeczywiście jest tą osobą, za którą się podaje (weryfikacja tożsamości), są konieczne m.in. dla zapewnienia bezpieczeństwa i pewności obrotu prawnego, zapobiegania podszywaniu się pod inne osoby i rozmaitym formom podejmowania działań nieuczciwych.

W tradycyjnym obrocie prawnym identyfikacja osób i weryfikacja ich tożsamości realizowana jest – w aspekcie prawnym – głównie z wykorzystaniem dokumentów tożsamości. Dane osobowe zawarte w dowodzie osobistym lub paszporcie poprzez porównanie twarzy osoby z jej wizerunkiem zawartym w dokumencie pozwalają na stwierdzenie czy osoba, która posługuje się dokumentem tożsamości, jest osobą w tym dokumencie wskazaną. Identyfikacja i weryfikacja tożsamości osób może opierać się także na cechach biometrycznych (np. kształt linii papilarnych), może być również wspomagana (głównie w administracji publicznej, choć nie tylko) poprzez wykorzystywanie numerów ewidencyjnych – tzw. uniwersalnych identyfikatorów osobowych, jakimi w Polsce są numery PESEL. W kontekście zawieranych umów elementem potwierdzającym tożsamość osoby składającej oświadczenie woli jest także własnoręczny podpis pod treścią oświadczenia.

Wskazane powyżej tradycyjne sposoby identyfikacji osoby i weryfikacji jej tożsamości mają ograniczone zastosowanie w środowisku cyfrowym (sieciowym, *on-line*), gdzie brak bezpośredniego kontaktu między osobami uniemożliwia ich wykorzystywanie. Dlatego od wielu lat tworzone są elektroniczne (cyfrowe) mechanizmy pozwalające na identyfikację osób i weryfikację ich tożsamości w sieci. Mechanizmy te są różnorodne (np. identyfikator i hasło, podpis elektroniczny). Ich wspólną cechą jest to, że opierają się na danych cyfrowych, przypisanych konkretnym osobom. Na potrzeby elektronicznej identyfikacji i weryfikacji tożsamości stworzono pojęcie tożsamości cyfrowej, choć w istocie nadal chodzi tu o mechanizmy pozwalające na stwierdzenie czy osoba, która tymi danymi się posługuje jest tą, za którą się podaje. Cyfrową tożsamość (ang. *digital identity*) definiuje się jako zestaw danych w postaci cyfrowej, które w sposób unikalny opisują (identyfikują) osobę lub rzecz, zawierają również informacje o jej relacjach z innymi¹²⁶³. Dzięki zastosowaniu mechanizmów elektronicznej identyfikacji osoby i weryfikacji jej tożsamości możliwe jest m.in. zawieranie transakcji handlowych na odległość, korzystanie z usług elektronicznej administracji, aktywność na portalach społecznościowych i wiele innych działań w sieci wymagających potwierdzenia, że osoba, która z nich korzysta, jest tą, za którą się podaje.

Identyfikacja przy wykorzystaniu tożsamości cyfrowej wymaga zarządzania danymi identyfikacyjnymi. W wielu systemach umożliwiających cyfrową identyfikację dane są przechowywane w scentralizowa-

¹²⁶³ Por. P.J. Windley, *Digital Identity. Unmasking Identity Management Architecture (IMA)*, O'Reilly Media Inc., Sebastopol 2008, s. 29.

nych bazach, do których dostęp mają podmioty zarządzające, nie tylko organy publiczne, ale także podmioty prywatne. Centralizacja baz ułatwia dostęp do danych, stwarza jednak ryzyko nieuprawnionego dostępu oraz daje szerokie możliwości wykorzystywania zgromadzonych danych do różnorodnych, nie zawsze zgodnych z prawem celów (np. inwigilacji).

Dane umożliwiające cyfrową identyfikację osoby i weryfikację jej tożsamości mogą (choć nie muszą) być zapisane w postaci cyfrowych dokumentów tożsamości, które mogą zastępować tradycyjne (papierowe lub plastikowe) dokumenty i pozwalać na udowodnienie swojej tożsamości przez osobę posługującą się cyfrowym dokumentem, nawet w sytuacjach, gdy uzyskanie tradycyjnego dokumentu nie jest łatwe bądź osoba nie ma takiej możliwości¹²⁶⁴.

Tożsamość cyfrowa może być również pojmowana odmiennie, np. jako zestaw danych o jednostce, organizacji lub urzędzeniu elektronicznym, istniejący online, tworzony w wyniku aktywności jednostki w sieci (np. przeglądania stron, robienia zakupów, działań podejmowanych w serwisach społecznościowych, czy też dokonywania innych czynności, w ramach których osoba przekazuje do sieci informacje na swój temat)¹²⁶⁵. Wydaje się jednak, że w tym przypadku istotę pojęcia lepiej oddaje określenie „tożsamość sieciowa”, gdyż w tym szerokim rozumieniu osoba sama tworzy swoją tożsamość, udostępniając w sieci swoje dane osobowe, z którymi powiązane są informacje o jej sieciowej aktywności w postaci wirtualnego profilu. Jest to znaczenie prezentowane często przez przedsiębiorców zajmujących się handlem elektronicznym, którzy wykorzystują zgromadzone w ten sposób dane do analizy aktywności użytkowników, głównie w celach marketingowych.

Tożsamość cyfrowa nie została wprost wskazana w *Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030*¹²⁶⁶, nie wspomnieli o niej również Klaus Schwab i Thierry Malleret w książce *Covid-19: Wielki Reset*¹²⁶⁷, którą uznaje się za swoisty manifest Wielkiego Resetu. Jednakże tożsa-

¹²⁶⁴ Por. E. Korkmaz, *Smart Borders, Digital Identity and Big Data. How Surveillance Technologies Are Used Against Migrants*, Bristol University Press, Bristol 2024, s. 91.

¹²⁶⁵ Por. P. Gupta, T.M. Tham, *Fintech. The New DNA of Financial Services*, De Gruyter, Berlin, Boston 2019, s. 37.

¹²⁶⁶ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 25 września 2015 r. *Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030*, A/RES/70/1, https://www.unic.un.org.pl/files/164/Agenda%202030_pl_2016_ostateczna.pdf. W Agendzie 2030, w ramach celu nr 16, w punkcie 16.9 wspomniano jedynie o „zapewnieniu do 2030 roku wszystkim osobom tożsamości prawnej, w tym rejestracji urodzeń”, nie wskazując jednak, że chodzi tu o tożsamość cyfrową.

¹²⁶⁷ K. Schwab, T. Malleret, *COVID-19: The Great Reset*, Forum Publishing, Geneva 2020.

mość cyfrowa jest obiektem zainteresowania uczestników Światowego Forum Ekonomicznego w Davos, którzy wskazują na potrzebę stworzenia i upowszechnienia globalnej tożsamości cyfrowej, aby umożliwić korzystanie z osiągnięć IV rewolucji przemysłowej¹²⁶⁸, podkreślając, że istotną rolę w tworzeniu tożsamości cyfrowej powinny odgrywać instytucje finansowe¹²⁶⁹. Między innymi z powodu zaangażowania uczestników Światowego Forum Ekonomicznego często uznaje się, że wprowadzenie globalnej tożsamości cyfrowej jest jednym z istotnych elementów Wielkiego Resetu, bądź ściśle się z nim łączy¹²⁷⁰.

2. Projekt ID2020 jako element Wielkiego Resetu

Jedną z prób realizacji koncepcji cyfrowej tożsamości, związaną z Wielkim Resetem, jest projekt rozwijany przez organizację ID2020 Alliance, której partnerami-założycielami są m.in. Microsoft, Fundacja Rockefellera oraz Gavi the Vaccine Alliance¹²⁷¹. Cechą charakterystyczną tego projektu jest ukierunkowanie na stworzenie jednolitej globalnej cyfrowej tożsamości dla wszystkich ludzi.

Podstawowym założeniem projektu ID2020 jest twierdzenie, że umiejętność udowodnienia swojej tożsamości w erze cyfrowej powinna być uznawana za podstawowe prawo człowieka, jednak wiele osób jest pozbawionych takiej możliwości, dlatego konieczne jest wprowadzenie jednolitej globalnej tożsamości cyfrowej¹²⁷². W projekcie tym

¹²⁶⁸ Por. World Economic Forum, *Identity in a Digital World: A new chapter in the social contract* z 25.09.2018, https://www3.weforum.org/docs/WEF_INSIGHT_REPORT_Digital%20Identity.pdf

¹²⁶⁹ Por. World Economic Forum, *A Blueprint for Digital Identity. The Role of Financial Institutions in Building Digital Identity*, https://www3.weforum.org/docs/WEF_A_Blueprint_for_Digital_Identity.pdf.

¹²⁷⁰ Por. np. S. Logoff, *COVID 1984. The Pandemic, The Great Reset and the New World Order. A comprehensive and evidence-based investigation of the Covid-19 crisis, including data, facts, backgrounds, forecasts and solutions*, b.m.w. 2022, s. 291 i n. W literaturze krajowej o tożsamości cyfrowej w kontekście Wielkiego Resetu piszą m.in. M.A. Zamorski, K. Komenda, R. Przekora (przet. i red.), *Wielki Reset. Jaką przyszłość planuje nam globalna władza. Dokumenty z komentarzem*, Wętkory, Wrocław 2021, s. 68 i n.

¹²⁷¹ Alliance Partners, <https://id2020.org/alliance>.

¹²⁷² *The Need for Good Digital ID is Universal*, <https://id2020.org/digital-identity>.

prezentowane jest podejście, zgodnie z którym rządy nie są w stanie samodzielnie sprostać wyzwaniu, jakim jest stworzenie globalnej tożsamości cyfrowej, dlatego potrzebne jest podejście rynkowe, a realizacja tego zadania ma być możliwa dzięki współpracy wielu podmiotów, głównie prywatnych firm.

Jako zalety tożsamości cyfrowej wskazuje się m.in. umożliwienie dostępu do usług socjalnych, korzystania z praw obywatelskich w formie wyborów i uczestnictwa w nowoczesnej ekonomii. Jednak w projekcie przemilcza, umniejsza lub marginalizuje się zagrożenia związane z wdrożeniem globalnej tożsamości cyfrowej. Można wskazać tu m.in. liczne zagrożenia związane z prawem do prywatności, ułatwieniem prowadzenia inwigilacji, umożliwieniem kontroli społecznej na skalę masową czy wykorzystywaniem cyfrowej tożsamości do gromadzenia rozległych zasobów informacyjnych na temat jednostek i tworzenia rozbudowanych profili osobowości itp.

Wątpliwości nasuwają się także w kontekście charakteru podmiotów zaangażowanych w realizację projektu. Można odnieść wrażenie, że główni gracze zainteresowani są wdrożeniem tożsamości cyfrowej pod pozorem stworzenia udogodnień dla osób pozbawionych możliwości identyfikacji, z powołaniem się na prawa podstawowe, natomiast faktyczne motywy ich działań są w przeważającej mierze komercyjne, gdyż potencjalnie każda osoba może być klientem bądź użytkownikiem, a możliwość cyfrowej identyfikacji pozwala przedsiębiorcom na gromadzenie i analizowanie informacji dotyczących aktywności osób oraz zarabianie na komercyjnym wykorzystywaniu danych osobowych (tzw. nadwyżki behawioralnej), co w literaturze określa się mianem kapitalizmu inwigilacji¹²⁷³.

3. Tożsamość cyfrowa a szczepienia oraz cyfrowy identyfikator zdrowotny

Istotnym elementem projektu ID2020 jest wątek powiązany ze szczepieniami. Jednolita tożsamość cyfrowa może być wykorzystywana do kontroli na skalę globalną tego, czy osoby przyjęły szczepionkę. U podstaw projektu ID2020 leży przekonanie, że szczepienia powinny

¹²⁷³ Por. S. Zuboff, *Wiek kapitalizmu inwigilacji. Walka o przyszłość ludzkości na nowej granicy władzy*, przeł. A. Unterschuetz, Zysk i S-ka, Poznań 2020.

być powiązane z nadawaniem identyfikatorów cyfrowych¹²⁷⁴. Dyrektor generalny Gavi, the Vaccine Alliance, Seth Berkley, w artykule dla czasopisma „Nature”¹²⁷⁵ stwierdził, że niezbędne jest śledzenie tego, kto otrzymał szczepionki, istnieje także pilna potrzeba przejścia na systemy cyfrowe, które służą do identyfikacji i śledzenia osób w celu uzyskania 100% zasięgu szczepień. Jedną z największych potrzeb – w ocenie Berkley’a – są niedrogie, bezpieczne systemy identyfikacji cyfrowej, które mogą przechowywać historię medyczną dziecka i do których można uzyskać dostęp nawet w miejscach, w których nie ma niezawodnej energii elektrycznej¹²⁷⁶.

Jednym z pilotażowych programów realizowanych w ramach projektu ID2020 jest program cyfrowego identyfikatora zdrowotnego (ang. *Digital Health ID*) realizowany w Bangladeszu we współpracy z tamtejszymi władzami. Program nosi nazwę *Program dostępu do informacji* (ang. *Access to Information (a2i) Program*). Głównym celem programu jest zapewnienie noworodkom biometrycznego identyfikatora cyfrowego nadawanego w momencie rejestracji urodzenia lub podczas szczepień¹²⁷⁷. W założeniach programu podkreślono, że umiejętność udowodnienia własnej tożsamości jest jednym z podstawowych praw człowieka (choć nie wskazano przepisów, które takie uprawnienie przewidują), a ponad miliard ludzi na świecie nie jest w stanie udowodnić swojej tożsamości, z tego większość stanowią dzieci, które nie mają dokumentów i nie otrzymały aktu urodzenia¹²⁷⁸. W realizację głównego celu programu zaangażowały się różne podmioty, m.in. rząd Bangladeszu, Wydział ICT Ministerstwa Poczty, Telekomunikacji i Technologii Informacyjnych, Dyrekcja Generalna ds. Usług Zdrowotnych, służba zdrowia, Wydział Ministerstwa Zdrowia i Rodziny, Gavi, the Vaccine Alliance oraz inni uczestnicy projektu ID2020.

Program ma na celu zapewnienie niemowlętom przenośnego, biometrycznego identyfikatora cyfrowego w momencie rejestracji urodzenia lub podczas szczepień. W opisie projektu nie wyjaśniono szczegółowo, na czym polegać ma biometryczny charakter identyfikatora,

¹²⁷⁴ ID2020, *Immunization: an entry point for digital identity*, <https://medium.com/id2020/immunization-an-entry-point-for-digital-identity-ea37d9c3b77e>.

¹²⁷⁵ S. Berkley, *Immunization needs a technology boost*, „Nature” 551, 273 (2017), 13.11.2017, <https://www.nature.com/articles/d41586-017-05923-8>.

¹²⁷⁶ Tamże.

¹²⁷⁷ *Digital Health ID RFP*, <https://id2020.org/digital-health-id-rfp>.

¹²⁷⁸ Tamże.

ogólnie jedynie wspomniano, że przy nadawaniu identyfikatora gromadzone będą zdjęcia i szablony biometryczne niemowląt (ang. *infant biometrics images and templates*)¹²⁷⁹. Ponadto w założeniach programu wskazano, że będą gromadzone dane biometryczne rodziców (w postaci skanów linii papilarnych), które będą powiązane z danymi dzieci¹²⁸⁰.

Wśród szczegółowych celów programu wskazano m.in. na: 1) zwiększenie liczby dokładnych unikalnych identyfikacji (mające przyczynić się do zwiększenia interoperacyjności w obecnie rozdrobnionym systemie opieki zdrowotnej i ułatwienia ponownej identyfikacji oraz odzyskiwania danych, nawet w przypadku utraty dokumentacji w formie papierowej); 2) dążenie do poprawy skuteczności, zasięgu i równości szczepień; 3) wspieranie ciągłości opieki zdrowotnej (m.in. dzięki możliwości przenoszenia danych dotyczących tożsamości cyfrowej między placówkami opieki zdrowotnej); 4) stworzenie ekosystemu identyfikacji cyfrowej w celu ułatwienia dostępu do innych usług przez całe życie. Przy wskazywaniu celów wspomniano o konieczności zapewnienia mechanizmu ochrony prywatności, nie wskazując jednak szczegółowo, w jaki sposób zadanie to miałyby być realizowane.

W założeniach programu wyeksponowane zostały szczytne cele, które mogą być osiągnięte dzięki jego realizacji. Argumenty wskazujące na pozytywny wpływ identyfikatora cyfrowego na dostępność usług zdrowotnych mają przekonać do słuszności i zasadności podejmowanych działań. Jednak realizacja omawianej koncepcji prowadzić może również do wielu zagrożeń i negatywnych skutków.

W programie *Digital Health ID* wskazuje się, że tożsamość cyfrowa to skomputeryzowany zapis tego, kim jest dana osoba, przechowywany w rejestrze, w kontekście szczepień służący do śledzenia, kto otrzymał szczepienie¹²⁸¹. „A dla Gavi i jej międzynarodowych partnerów technologia cyfrowej identyfikacji stanowi podstawę dla systemu weryfikowalnych dowodów i dokładnych danych zbiorczych, które współdziałają z innymi systemami zarządzania tożsamością, negując potrzebę niezależnej identyfikacji beneficjentów przez każdą organizację”¹²⁸².

¹²⁷⁹ ID2020 Alliance, *Request for Proposal*, RFP-Main Document.pdf, <https://id2020.org/uploads/files/ISP-RFP.zip>, s. 8.

¹²⁸⁰ *Request For Information*, <https://id2020.org/uploads/files/RFI.pdf>, s. 5.

¹²⁸¹ C. Burt, *ID2020 and partners launch program to provide digital ID with vaccines*, <https://www.biometricupdate.com/201909/id2020-and-partners-launch-program-to-provide-digital-id-with-vaccines>.

¹²⁸² ID2020, *Immunization: an entry point...*

Oznacza to, że różne podmioty, w tym także firmy produkujące szczepionki i ich partnerzy biznesowi, będą mieli łatwy dostęp do danych dotyczących osób zaszczepionych, co stwarza poważne zagrożenia dla ochrony prywatności tych osób.

Bill Gates – zaangażowany w prace nad projektem ID2020 (Microsoft, Gavi) – w jednym z wywiadów stwierdził, że szczepienie przeciw koronawirusom powinno stać się warunkiem wstępnym podróży transgranicznych. Z takim poglądem korespondują scenariusze, w których kamery straży granicznej mogą pozwolić na sprawdzenie czy dana osoba została zaszczepiona, patrząc na jej twarz, dzięki połączeniu danych biometrycznych z innymi informacjami składającymi się na cyfrową tożsamość¹²⁸³.

Ponieważ szczepienia są przeprowadzane w okresie niemowlęcym, dostarczenie dzieciom cyfrowej karty zdrowia miałoby zapewnić im unikalną, przenośną cyfrową tożsamość na wczesnym etapie życia, a gdy dzieci dorastają, ich cyfrowa karta zdrowia mogłaby być wykorzystana do uzyskania dostępu do innych usług, takich jak szkoła, lub ułatwienia procesu uzyskiwania alternatywnych danych uwierzytelniających. W efekcie karta zdrowia dziecka miałaby stać się pierwszym krokiem do ustanowienia legalnej, powszechnie uznawanej tożsamości¹²⁸⁴. W ten sposób powiązanie szczepień z tożsamością cyfrową może prowadzić do forsowania zmian polegających na wprowadzaniu tożsamości cyfrowej na skalę masową.

4. Obawy związane z globalną tożsamością cyfrową oraz sprzeciw wobec Wielkiego Resetu i tożsamości cyfrowej

W odniesieniu do koncepcji globalnej tożsamości cyfrowej wyrażanych jest wiele zastrzeżeń i obaw. Często zwraca się uwagę na to, że wprowadzenie globalnej tożsamości cyfrowej może skutkować drastycznym ograniczeniem prywatności i wolności jednostek, gdyż może pozwolić na sprawowanie nadzoru nad ludźmi (inwigilacji) na niespotykaną dotąd skalę.

¹²⁸³ T. Kruchem, *Digitale Identität aller Menschen – Fortschritt oder globale Überwachung?*, <https://www.swr.de/swr2/wissen/digitale-identitaet-aller-menschen-fortschritt-oder-globale-ueberwachung-102.html>

¹²⁸⁴ ID2020, *Immunization: an entry point...*

Gdy chodzi o biometryczne identyfikatory cyfrowe nadawane noworodkom, a także powiązanie tożsamości cyfrowej ze szczepieniami, to mechanizmy takie umożliwiają weryfikację m.in. tego, kto został zaszczepiony, a w konsekwencji pozwalają na stygmatyzowanie, wyciąganie negatywnych konsekwencji wobec osób niezaszczepionych (np. w postaci wprowadzania ograniczeń odnoszących się do podróży lotniczych czy w innych dziedzinach aktywności społecznej) i faktyczne zmuszanie ludzi do szczepienia się, pozbawiając ich wolnego wyboru w tym wymiarze.

Innego rodzaju zagrożeniem jest niebezpieczeństwo wykorzystywania identyfikatora cyfrowego do łączenia zasobów informacyjnych zgromadzonych w różnorodnych administracyjnych zbiorach danych i wykorzystywania tych danych w celach odmiennych od tych, dla których informacje były gromadzone. Kolejna wątpliwość odnosi się do gromadzenia danych biometrycznych, których przetwarzanie stanowić może daleko idącą ingerencję w sferę prywatności.

Wielki Reset i założenia, które mu towarzyszą, wywołują zróżnicowane reakcje społeczne, nie tylko entuzjastyczne, ale także sceptyczne lub krytyczne. Jednym z przykładów wyrazistego sprzeciwu wobec zmian postulowanych w ramach Wielkiego Resetu są działania prowadzone przez senatora Queensland w Australii, Malcolma Robertsa. Zaapelowo on do działań określone mianem „Wielkiego Oporu” (ang. *Great Resist*) jako sprzeciw wobec Wielkiego Resetu. Senator wezwał polityków do wspólnego działania na rzecz swojego kraju (Australii) zamiast forsowania Wielkiego Resetu. Podstawowy zarzut formułowany wobec Wielkiego Resetu odnosi się do jednego z głównych haseł: „Nie będziesz właścicielem niczego, a będziesz szczęśliwy” (ang. *you will own nothing and you will be happy*). Senator Roberts uważa, że w ramach Wielkiego Resetu globalistyczne korporacje miliarderów będą właścicielami wszystkiego: domów, fabryk, farm, samochodów, mebli, a zwykli obywatele będą wynajmować to, czego potrzebują, jeśli pozwala na to ich ocena (zdolność) kredytowa¹²⁸⁵. Zaapelował, aby w ramach Wielkiego Oporu przeciwstawić się międzynarodowym globalistycznym wpływom i nie rezygnować z własności, wskazując na to, że indywidualna wolność, własność i godność to fundamentalne wartości życia. Wskazał, że wizja „życia na abonament” (ang. *life by subscription*) jest faktycznie pańszczyzną, formą niewolnictwa¹²⁸⁶.

¹²⁸⁵ M. Roberts, *One Nation wants the "Great Resist"*, <https://www.malcolmrobertsqld.com.au/one-nation-wants-the-great-resist/>.

¹²⁸⁶ Tamże.

Wskazana powyżej dyskusja dotycząca Wielkiego Resetu prowadzona była w związku z pracami nad rządowym projektem ustawy o tożsamości cyfrowej¹²⁸⁷. Projekt został poddany ostrej krytyce, senator Roberts posłużył się tu porównaniem do wizji Georga Orwella przedstawionej w książce *Rok 1984*¹²⁸⁸. Zarzucił projektodawcom próbę wprowadzenia cyfrowego nadzoru (inwigilacji) nad obywatelami na wzór Chin. Oskarżył rząd o to, że projekt ma pozwolić władzom na gromadzenie bardzo wielu informacji o obywatelach, a także na sprzedawanie danych prywatnym firmom, które dodając własne dane mogłyby tworzyć cyfrowe rekordy dla każdego obywatela, dostępne dla wielkich korporacji. Zwrócił również uwagę na to, że baza danych o obywatelach jest narażona na ataki i jest „jedną z najbardziej zhakowanych baz danych na świecie”¹²⁸⁹, jak również na związek cyfrowej tożsamości ze szczepieniami, co może prowadzić do dyskryminacji osób niezaszczepionych. Senator Roberts wskazał również, że cyfrowa tożsamość ma być elementem globalnego systemu identyfikacji cyfrowej, instrumentem pozwalającym na realizację założeń Wielkiego Resetu, w tym koncepcji „życia na abonament”¹²⁹⁰. Prace legislacyjne nad projektem australijskiej ustawy o cyfrowej tożsamości nie zostały dotąd zakończone¹²⁹¹.

Podsumowanie

Przedstawione powyżej rozważania ukazują złożoność i skomplikowanie zagadnienia wdrażania globalnej tożsamości cyfrowej. Można wskazać korzyści, jakie mogą odnieść zarówno podmioty publiczne, jak i prywatne z wprowadzenia tego rozwiązania. Warto jednak zwró-

¹²⁸⁷ *The Trusted Digital Identity Bill 2021* – pełny tytuł projektu ustawy to: *A Bill for an Act to establish the trusted digital identity system and to provide for the accreditation of entities in relation to digital identity systems generally, and for related purposes*. Projekt dostępny pod adresem: <https://www.digitalidentity.gov.au/sites/default/files/2021-09/Trusted%20Digital%20Identity%20Bill%202021%20exposure%20draft.pdf>.

¹²⁸⁸ „1984: The Bill” – *The Trusted Digital Identity*, <https://www.malcolmrobertsqld.com.au/1984-the-bill-the-trusted-digital-identity/>.

¹²⁸⁹ Tamże.

¹²⁹⁰ *Life By Subscription – The Trusted Digital Identity Bill*, <https://www.malcolmrobertsqld.com.au/life-by-subscription-the-trusted-digital-identity-bill/>.

¹²⁹¹ Por. *Digital ID legislation*, <https://www.digitalidentity.gov.au/legislation>.

cić szczególną uwagę na wiele zagrożeń i problemów, które wiążą się z realizacją tej koncepcji dla osób, których tożsamość ma być w ten sposób weryfikowana. Korzyści ekonomiczne wynikające z usprawnień technologicznych nie powinny przesłaniać kosztów społecznych, a podmiotem, któremu wprowadzane rozwiązania mają służyć, powinien być człowiek, którego podstawowe prawa i wolności (w tym zwłaszcza prawo do prywatności) powinny być objęte ochroną, a nie podmioty publiczne dążące do sprawowania rozległej kontroli społecznej lub przedsiębiorcy nastawieni na maksymalizację zysków. Można przypuszczać, że wprowadzenie tożsamości cyfrowej jest zamierzonym warunkiem zarządzania globalnego, perspektywicznie powiązanego z globalnym rządzeniem. *Global governance* to bowiem oficjalna agenda Wielkiego Resetu.